

Evangelická teologická fakulta

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Hra jako prostředek výchovy k hodnotám

Jméno studenta: Marie Požárová

Vedoucí: Mgr. Michal Pařízek

Oponent: doc. Michal Kaplánek, Th.D.

Studium: JABOK B ETF [roč 4]

Marie Hrdá (roz. Požárová) předložila bakalářskou práci, která je nevyrovnaná - solidně zpracovanou teorií sráží povrchnost výzkumu i absence lepší diskuse či závěru. Zvolené téma, tedy otázka zda vybrané organizace systematicky pracují s afektivními cíli je dle mého názoru velmi zajímavé, zároveň poměrně náročné na zpracování. Ve své práci se autorka snaží předložit různé pohledy na hru, její roli v životě člověka a snaží se poukázat na osobnostně-růstový potenciál, který v sobě hry mají a jak jej lze pomocí afektivních pedagogických cílů u lidí rozvíjet. Práce je z hlediska obsahu nepříliš vyvážená v tom smyslu, že velký prostor je věnován teorii a výzkumné šetření je velmi skromné a nemůže tak plnohodnotně podpořit teorii z první části práce.

Graficko-formální stránku práce bych označil za únosnou i přes značné množství drobných chyb (překlepů, nejednotnosti ve skloňování cizích jmen či odstavců, které nejsou zarovnané do bloku), několik málo hrubek a taktéž neobratných formulací. Jako příklad bych uvedl jednu ze strany 12: "Opravitelová shrnuje své poznatky odborníků a říká, ..." nebo s. 14: "propojoval intelektuální vývoj dítěte s jeho intelektuálním vývojem u hry dítěte". I přes tyto a další výhrady považuji práci za srozumitelnou a lehce čitelnou.

Práce je logicky členěná, autorka postupuje od obecných herně - pedagogických témat směrem k afektivním cílům a nevyhýbá se poměrně náročným tématům. Náročnost spočívá v tom, že přímo afektivním cílům u her se do hloubky nevěnuje žádná z publikací a autorka tak musela svůj text založit na poměrně široké paletě zdrojů. Práce čerpá z 15 tištěných a 17 online zdrojů, což považuji za přiměřené a oceňuji, že autorka četla a následně cituje i autory, na které se mnohdy pouze obecně odkazuje (E. Fink, J. Huizinga, R. Caillois a další). Nutno podotknout, že se v práci objevují i kapitoly, ve kterých je jasným zdrojem publikace J. Němce a autorka skrze ni poukazuje na jiné důležité zdroje (Platón, Aristoteles atd.), které by stálo za to dohledat v originále. Některé pasáže práce (např. pojednání o "jakoby" či "nevážnosti" u E. Finka) považuji za vyloženě dobré a pro celkové pochopení práce důležité. Přestože nemám příliš v lásce podrobné úvody do kapitol a následné shrnování, v této práci je hodnotím kladně, protože fungují jako svorník napříč kapitolami a jednotlivá témata se díky nim jasněji propojují. Možná právě proto, že je vidět, že autorka je schopna informace pregnantně shrnout a uvažovat nad nimi, tak právě proto mne mrzí plytkost diskuse a absence jakéhokoli závěru, který by měl práci uzavřít a dát prostor autorce představit svůj pohled na celou problematiku.

Mezi další zajímavé, avšak nedotažené pasáže patří např. kap. 2.4.1, kde autorka zajímavě propojuje Bloomovu revidovanou taxonomii s cílem své práce, ale po celou dobu píše o vzniku původní taxonomie z roku 1956 a v zápětí uvádí taxonomii revidovanou, aniž by na to (neznalého) čtenáře upozornila. Podobné je to i u informací o zvolených organizacích; ač se autorka snaží uvést porovnatelné informace, není to dotažené do detailu. Jako příklad bych uvedl slib. U některých organizací je uvedeno jeho přesné znění, ale u jiných ani není uvedeno, zda je slib skládán či ne. Praktická - výzkumná část práce je takovou mini anketou, jejíž výsledky jsou podle mne autorkou přeceněny, nicméně si myslím, že by bylo zajímavé podobných rozhovorů vykonat více a pak znovu s výsledky pracovat. Autorka používá některé principy kvalitativního výzkumu, ve kterém určitě nejde o kvantitu vykonaných rozhovorů, na druhou stranu dělat závěry např. z hry Empatie (viz respondent z ATOM) je nedostatečné; obzvláště, uvědomíme-li si, že hra Empatie vůbec nesouvisí s rozvojem empatie či jakýchkoli jiných dovedností na rovině afektivní.

Práce byla konzultována:
dostatečně

Navrhované hodnocení:
D

Zdůvodnění, závěr:

I přes nevyrovnanost a "slabý tah na branku" práci doporučuji k obhajobě, protože se domnívám, že autorka v teoretických kapitolách odvedla poctivý kus práce při zpracování odborných zdrojů. Cíl práce považuji splněný takřka navzdory rozhovorům. Hodně totiž vyplývá z toho, co autorka dokázala o zvolených informacích najít ve veřejně dostupných zdrojích.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

1. Jak spolu souvisí afektivní pedagogické cíle a kompetenční modely vzdělávání?
2. Dá se o některé z organizací, které byly v práci popsány říci, že systematicky pracuje s afektivními cíli a k jejich reflexi vede i své vedoucí?

Doporučuji/nedoporučuji k obhajobě:

doporučuji

V Praze 18. 6. 2020

.....
podpis vedoucího práce
Mgr. Michal Pařízek